

Ple

ACTA de la sessió extraordinària realitzada el dia 14 de setembre de 2021, en aquesta casa consistorial.

ASSISTENTS

President

Antonio Alfonso Francés Pérez

Membres del Ple

Lorena Zamorano Gimeno

Jordi Valentí Martínez Juan

Vanesa Moltó Moncho

Alberto Belda Ripoll

Jorge Silvestre Jover

Teresa Sanjuán Oltra

María Aránzazu de Gracia Gomis

María Baca Nicolás

Raül Llopis i Palmer

Carolina Ortiz Pineda

Jorge Gabriel Segura Alcaraz

Sandra Obiol Francés

Pablo González Gimeno

Rosa María García González

Juan Enrique Ruiz Domenech

Lirio María García González

Francisco Cantó Coloma

Amalia Payá Arsís

Mario Ivorra Torregrosa

Elisa Guillem de La Cruz

Cristian Santiago de Jesus

Aarón Ferrándiz Santamaría
David Andrés Abad Giner
Marcos Eduardo Martínez Coloma

Secretari accidental
Hermelando Linares Seguí

A la Ciutat d'Alcoi, a les 13.30 hores del dia 14 de setembre de 2021 es reuneixen a la Casa Consistorial, en primera convocatòria, presidits per l'Alcalde-President, el senyor Antonio Francés Pérez, els senyors regidors més amunt esmentats, membres del Ple, als quals legalment s'han convocat.

Per a fer front a la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, per qüestions d'aforament no es permet l'assistència de públic en el saló de plens; no obstant això, la sessió es retransmet per streaming.

Dona fe de l'acte el Secretari accidental de la Corporació, Hermelando Linares Seguí.

Sr. Alcalde: Bé, bona vesprada a totes i tots, i benvinguts al Saló de Plenaris. Saludem també a tots aquells que ens segueixen a través de les xarxes socials i al canal de YouTube de l'Ajuntament d'Alcoi. Anem a iniciar la sessió extraordinària del plenari.

Obert l'acte es procedeix a l'examen dels assumptes continguts en l'ordre del dia, adoptant-se els acords següents:

1. 23262/2021 UNITAT ADMINISTRATIVA (CULTURA) CONCESSIÓ DE LES DISTINCIONS DE MEDALLA D'OR I EL TÍTOL DE FILL PREDILECTE DE LA CIUTAT D'ALCOI AL SENYOR ANTONI JOSEP MIRÓ BRAVO

D'acord amb el que determina el Reglament especial d'honors i distincions d'aquest Ajuntament, s'ha tramitat l'expedient corresponent per a concedir les distincions de Medalla d'Or i el Títol de Fill Predilecte de la Ciutat d'Alcoi al senyor Antoni Josep Miró Bravo. La ponència designada per decret d'Alcaldia núm. 3499/2021, de data 3 d'agost de 2021, eleva a la consideració del Ple un informe favorable en aquests termes:

El Sr. Alcalde llegeix la ponència:

«PROPOSTA DELS REGIDORS RAÏL LLOPIS PALMER, ELISA GUILLEM DE LA CRUZ, CRISTIAN SANTIAGO DE JESÚS I SANDRA OBIOL FRANCÉS, DESIGNATS PER L'ALCALDE D'ALCOI COM A PONENTS DE L'EXPEDIENT DE CONCESSIÓ DE LES DISTINCIONS DE MEDALLA D'OR I EL TÍTOL DE FILL PREDILECTE DE LA CIUTAT D'ALCOI AL SENYOR ANTONI JOSEP MIRÓ BRAVO».

ANTONI MIRÓ

ARTISTA INTERNACIONAL, ACTIVISTA I REFERENT DE LA CULTURA.

Antoni Miró Bravo, conegut artísticament com Antoni Miró, va nàixer a Alcoi l'1 de setembre de 1944, fill de Vicente Miró Gisbert i Juana Bravo Soriano.

Autodidacte, la seua carrera artística sorgeix, així doncs, de l'esforç, i progressarà gràcies a la seua fèrria voluntat. L'ànsia de coneixement i la voluntat d'aprendre són les claus que possibilitaran el seu creixement com a persona i com artista. Així, en la seua joventut, Miró adquireix constantment llibres, perquè l'interès per la literatura també creix de forma paral·lela degut a la seua vocació constant per saber.

Grau-Garriga, per exemple, enumera algun dels factors que afavoriran la transformació d'un jove autodidacte en la figura d'Antoni Miró: *«el fet d'haver nascut a Alcoi, amb el pes de la cultura obrera, dins d'una família tremendament treballadora, li ha afavorit, d'una banda, l'amor a la pròpia identitat, i d'una altra, el sentit rigorós del treball, de l'èxit aconseguit a través de l'esforç»*. Miró assisteix excepcionalment a classes particulars de pintura amb Vicent Moya, el seu únic mestre artístic. Aleshores pinta retrats i paisatges d'Alcoi, València, París i de Venècia.

La satisfacció personal li arriba amb obres que manifesten una major experimentació i que representen un repte per a la seua capacitat creativa. En 1960 rep el seu primer guardó, el premi de l'Ajuntament d'Alcoi, organitzat pel Centre Excursionista d'Alcoi, distinció que el mateix Miró reconeix com la més decisiva en la seua carrera perquè representa per a ell l'impuls necessari per a ser plenament conscient del camí que encetava.

A finals del 1961, obté un altre reconeixement destacable, el tercer premi en la XVIII Exposició d'Art d'Alacant, i el 1962 el primer premi del Primer Certamen Nacional d'Arts Plàstiques d'Alacant. Durant els anys següents, els premis i mencions, i el reconeixement, són continus fins que el 1973 decideix no presentar-se a cap més, de manera que només acudirà a certàmens fora de concurs.

La seua participació des de 1962 en les activitats del Centre Excursionista d'Alcoi és bàsica per a la seua formació cultural fora dels àmbits acadèmics. A més, comença a fer ús del valencià escrit i, així, tots els seus catàlegs els farà només en aquesta llengua.

Fa la primera exposició individual el gener de 1965, també representa l'inici del Grup Alcoiart, un projecte creat al Centre Excursionista i que naix amb la voluntat per ressituar-se en el panorama de l'art valencià contemporani, i que compta inicialment amb altres

membres, com Sento Masià i Miquel Mataix, nucli inicial al qual s'afegeixen després Alejandro Soler, Roc i l'arquitecte Manuel Vidal.

Aquest naixement d'un col·lectiu de pintors com el d'Alcoiart no és un fet aïllat. En aquells mateixos anys, en una època en què la joventut valenciana busca noves formes d'exteriorització de protesta contra la dictadura, apareixen diversos moviments semblants a l'àmbit valencià. És el cas de grups com el d'Armengol, Boix i Heras; l'Èquip Crònica, amb Rafael Solbes, Manolo Valdés i Joan Antoni Toledo; l'Equip Realitat, amb Ballester i Cardells; o el Grup d'Elx, amb Agulló, Castejon, Coll i Sixto Marco. Amb aquest Grup d'Elx Miró estableix un fort lligam perquè, a banda de l'activitat artística, els uneix la voluntat d'aconseguir un llenguatge pictòric amb la funció social de criticar l'opressió de la dictadura franquista en el marc de dues ciutats industrials i amb uns moviments de protesta obrera paral·lels, com és el cas d'Elx i Alcoi. Unes afinitats que fan possible a partir de l'any 1968 l'organització de diverses exposicions col·lectives.

Miró també estableix contacte amb les figures més rellevants de la intel·lectualitat progressista valenciana, com és el cas de Joan Fuster i V. A. Estelles, així com personatges importants de la resistència cultural alcoiana, com ara l'escriptor Joan Valls o el metge Manuel Rodríguez.

Després d'un any a Anglaterra i de viatjar per Europa, pren la decisió de mantindre la seua residència artística a la seua terra natal, i així decideix instal·lar-se a Altea el 1970, on inicia un projecte artístic innovador: Galeria Alcoiarts, un espai polivalent on treballa i també exposa tant la seua obra com la d'altres artistes d'abast nacional i internacional com Rafael Canogar, Joan Genoves, Eusebi Sempere, Arcadi Blasco, Salvador Soria, Josep Guinovart, Daniel Argimon, Joana Francés o l'escultor Pablo Serrano, entre molts altres.

Miró se sent aleshores atret per les propostes formals del *pop-art* nascut al Regne Unit i Nord-Amèrica en la dècada de 1950, per la seua capacitat de posar en evidència els mecanismes alienants de la societat de consum i la manipulació ideològica sobre les masses.

És també en aquesta època quan pren consciència dels problemes dels artistes i de la necessitat d'unir-se per a fer front a les dinàmiques anticulturals del règim. Sempre que pot pren iniciatives per a dignificar el treball dels creadors. Així, a mitjans de 1970, participa en la reunió constitutiva de l'agrupació d'Alacant i Múrcia de l'Associació d'Artistes Plàstics d'Espanya, també a Madrid.

Poc després, les seues relacions artístiques traspassen fronteres i s'apropa als cercles italians, a partir de 1972, amb l'adhesió a l'*Homenatge a la Comuna de Milà*, i el muntatge d'una exposició a Forlì, on coneix Julián Pacheco, pintor de Conca exiliat, i Bruno Rinaldi. Amb ells forma el grup artístic Gruppo Denunzia amb seu a Brescia, al qual s'incorporarà Eugenio Comencini i el crític Floriano de Santi. L'objectiu d'aquest grup és denunciar les injustícies socials d'un món occidental corromput pel capital que impedeix la llibertat als éssers humans.

També d'aquesta època és una nova sèrie pictòrica, «Amèrica Negra», que sorgeix a partir d'un fet històric que el preocupa i commou: l'assassinat de l'activista afroamericà Martin Luther King la primavera de 1968. Aleshores immers en l'experimentació dels límits del *pop-art*, dissenya una de les seues col·leccions més personals i madures, prenent com a temàtica la lluita dels afroamericans pels drets civils i contra la discriminació racial.

El conjunt d'obres de la sèrie «El Dòlar» naixen entre 1973 i 1979 com a producte de les diverses preocupacions socials del pintor. Com ell mateix reconeix, la moneda nord-americana esdevé en aquesta pintura el símbol dels excessos del capitalisme, i el causant de l'opressió de la humanitat, perquè l'estabilitat del sistema occidental rau en unes forces reaccionàries que són objecte de la seua crítica.

En 1980 deixa Altea i s'incorpora definitivament al mas Sopalmo, un complex rural pràcticament en runes que havia adquirit en 1974. A finals de novembre de 1978 comença les obres de rehabilitació i decideix viure a Alcoi per a dirigir la remodelació. A poc a poc, l'edifici agafa les transformacions necessàries per a convertir-se en una casa-estudi on el pintor pot instal·lar-se definitivament i on enceta una nova trajectòria artística i personal lligada a la seua nova parella, Sofia Bofill, i al seu fill Ausiàs. El Sopalmo es converteix progressivament en el centre de les seues relacions amb escriptors i artistes com Ovidi Montllor, Vicent-Andrés Estellés, Miquel Martí i Pol, Isabel-Clara Simó, Lluís Llach, Arcadi Blasco, Gonçal Castelló o Antonio Gades, entre molts altres.

Pel que fa a la seua dedicació al cartellisme elabora diverses obres, com ara el cartell de la Biennal internacional de Pintura l'any 1970; posteriorment realitza els primers premis de teatre Ciutat d'Alcoi l'any 1979. Des de llavors es converteix en el catalitzador de la vida artística alcoiana de les dècades de 1980 i 2000 amb propostes que intenten trencar definitivament amb els esquemes artístics de l'administració franquista. La seua relació amb el primer alcalde d'Alcoi escollit democràticament, Josep Sanus, és intensa durant els primers anys.

Entre els projectes principals que enceta amb el nou govern democràtic d'Alcoi està la I Mostra Cultural del País Valencià de l'any 1981, un ambiciós objectiu de progrés que intentava col·locar Alcoi com l'epicentre cultural de la nova autonomia valenciana. Més de 700 participants entre músics, cantants, escriptors, actors, arquitectes, fotògrafs o historiadors, i una llarga nòmina d'artistes, com Manolo Boix, Josep Renau, Artur Ballester, Carmen Calvo, Manuel Mompó, Eusebi Sempere, Anzo, Pablo Serrano, Andreu Alfaro, Miquel Navarro i Sixto Marco, entre altres, participaren activament.

En 1983 assumeix la direcció artística de la nova Casa de Cultura, i que durant quasi vint anys de govern d'esquerres es converteix, aquest centre, en un dels referents artístics del País Valencià, on es podran contemplar obres de Pablo Serrano, Arcadi Blasco, Armengol, Boix, Anzo, Tàpies, Joan Miró, Grau-Garriga, Canogar, Alfaro, Guinovart, Joana Francés, Hernández Pijoan, Genovés, Nèstor Basterretxea, Ricardo Ugarte i Picasso, entre altres. Miró treballa amb una dedicació plena, triant obres i autors, i realitzant una interessant sèrie de catàlegs de forma desinteressada.

Pel que fa a la seua trajectòria artística en la dècada de 1980, produeix una nova sèrie pictòrica, una vegada instal·lat al Sopalmo, i que anomena «Pinteu Pintura», i conclou la col·lecció «El Dòlar». Es tracta d'un grup d'obres que presenten una voluntat conjunta: la utilització de temes i d'imatges precedents de pintors clàssics, com Velázquez, Goya, Vermeer i Bosch, o més recents, com Dalí, Picasso, Matisse o Joan Miró, entre altres. El recorregut internacional de «Pinteu Pintura» comença el Nadal de 1986 amb la mostra de la Moorkens Art Gallery de Brussel·les. Una sèrie pictòrica en què va esgotant els seus motius amb l'aparició d'una nova preocupació de l'artista per l'ecologia.

Paral·lelament, accepta un altre repte com és la confecció del cartell anunciador de les festes de Moros i Cristians d'Alcoi del 1989, un encàrrec sempre difícil per les reaccions imprevisibles del públic. Realitza un quadre de gran sobrietat en el qual simultanieja les figures de Sant Jordi i del rei En Jaume, tot versionant el retaule medieval atribuït a Marçal de Saix conservat al Victoria & Albert Museum de Londres.

Desaparegut el seu estimat amic Ovidi Montllor, Miró assumeix la custòdia de l'arxiu com a marmessor seu. A més a més, inicia gestions perquè l'Ajuntament d'Alcoi reedite l'obra completa del cantautor, un projecte que veu la llum l'any 2000 amb la col·laboració també de l'Ajuntament de Barcelona, en tretze discos compactes.

En la línia d'anteriors mostres col·lectives, el 1992 Miró idea, organitza i dissenya els catàlegs i l'exposició itinerant «A Miguel Hernández 50x50» que recorre les principals poblacions valencianes, per a passar l'any següent a Granada i Irun i després a altres ciutats de Bèlgica, Holanda i Luxemburg. De la mateixa manera, organitza iniciatives col·lectives de reconeixement d'artistes o escriptors acabats de desaparèixer, com ara Joana Francés, Enric Valor o Blai Bonet.

En aquesta dècada de 1990 centra el seu treball artístic propi en una nova sèrie pictòrica que anomena «Vivace», en la qual pren posició definitivament davant el desastre ecològic. El recordat crític i professor d'art Josep Albert Mestre escriu sobre aquesta nova etapa de Miró, que aquest treballa *«la poètica ecològica, on des de l'angoixa d'una natura martiritzada, sotmesa a un concepte de pura reproductibilitat tecnològica, aposta per una vida carregada d'un sentit veritablement humà, per una vida on ésser humà i natura puguen conviure en l'harmonia de la infinitud»*.

Tot i la negativa de l'artista des de fa anys a participar en concursos, les distincions al conjunt de la seua producció són ben prolífiques en aquesta dècada. Uns reconeixements amb un caràcter ben distint, com el certificat de l'*Academy of Mail Arts and Sciences* de la localitat nord-americana de Greenville (1992), el nomenament com a membre de la *International Academy of Semantic Art* de Kherson a Ucraïna (1995), el títol honorífic de doctor de l'*Accademia Internazionale* de Roma (1995), el nomenament d'acadèmic associat a l'*Accademia Internazionale Greci Marino* de la localitat italiana de Vinzaglio (1996) o el diploma *Crosses of the Earth* del Museo de Arte Contemporaneo de Santiago de Xile (2001), entre molts altres. L'any 2000 rep el premi a la Millor Contribució a les Arts Plàstiques 1999 en el marc dels Premis Turia de València. Així mateix, rep la Plaque of Appreciation Award to Antoni Miró, Hanseo University, Seoul, Korea (2004), Premi Micalet d'Honor Extraordinari, Societat Coral El Micalet, València (2011), 37 Premis Octubre "Premi individual a la

trajectòria artística i social”, València (2008). Premio Nacional “Por la Cultura”, Ministerio de Cultura, L’Havana, Cuba (2008), Miembro de Honor, IWA, International Writers and Artist Association Ohio, USA (2008), el 2015 se’l distingeix amb la Medalla d’Honor, Xarxa Vives (21 universitats).

Tanmateix, l’èxit i la consideració de la seua carrera no canvien els principis ètics i polítics del pintor. Continua molt fidel als ideals pels quals sempre ha lluitat, com són l’afany difusor de l’art i la participació en les iniciatives socials que li proposen.

D’igual manera, la seua pintura és present a Rússia, Alemanya, Polònia, la República Txeca, els països balcànics, Romania i Itàlia. Més enllà d’Europa, la seua obra és motiu d’exposicions individuals en països iberoamericans com Uruguai, Cuba, Panamà i la República Dominicana. També cal destacar l’interés que la seua obra té a Corea del Sud.

A escala nacional, en aquesta dècada de 1990 és important l’exposició de la seua obra serigràfica al costat de la de Manolo Boix i de Nèstor Basterretxea al Palau dels Scala de València, en què denuncia la situació social i política a l’Amèrica Central.

En 1998 arriba el fonamental estudi de l’historiador de l’art Wences Rambla, *Forma i expressió en la plàstica d’Antoni Miró*, el qual amplia, poc després, amb el volum *Antoni Miró. Catàleg general de l’obra gràfica (1960-2000)*.

Arribat el segle XXI, Miró inicia una nova sèrie, «Sense Títol», en la qual pretén ressaltar el missatge de protesta a partir de la mateixa denominació del quadre. La nova sèrie representa per a l’artista la incorporació de tècniques més innovadores en el tractament de les imatges, unes eines que el porten a un conjunt d’obres més realistes però amb el mateix sentit crític de les col·leccions anteriors. Unes millores que tenen com a conseqüència directa l’agilització de la productivitat del pintor, sempre amb la minuciositat que caracteritza el seu estil.

Pel que fa a l’activisme social, és un dels principals impulsors del Centre Ovidi Montllor-Casal Jaume I d’Alcoi, un nou espai cultural reivindicatiu de la cultura i llengua catalanes, així com també de l’UNESCO. No obstant això, el canvi de govern a la ciutat provoca que siga apartat de la direcció artística de les exposicions municipals i que es descarte la creació d’un centre d’estudis sobre la figura d’Ovidi Montllor, seguint el model de l’Espai Fuster, i on podria conservar-se l’arxiu del cantautor, situació que a dies d’ara no s’ha revertit. A l’any 2011 reprèn la col·laboració amb l’Ajuntament d’Alcoi pel que fa a diverses sales d’exposicions. Al febrer del 2015 es presenta la Càtedra Antoni Miró d’Art Contemporani de la Universitat d’Alacant. I cal afegir que la seua gestió ha estat decisiva per a la reobertura del CADA i que, tot seguit, es convertirà en l’IVAM-CADA Alcoi.

Malgrat aquestes disputes locals, els reconeixements internacionals no cessen. L’any 2001 és nomenat Accademico Gentilizio per l’*Accademia Internazionale Marzocco* de la població italiana de Florència i el 2002 rep a Seül la *Letter of Appreciation* i el reconeixement *The Steering Committee of 2002 Flag Art Festival*, alhora que la premsa valenciana diu que «Toni Miró es consolida com l’artista plàstic alacantí més internacional».

Molts museus del món tenen obra seua, des dels museus d'art modern o contemporani de Barcelona, Bilbao, l'Havana, Brussel·les, Florianópolis (Brasil), Panamà o Santo Domingo, fins al Museum Oldham de Lancashire (Regne Unit), el Civico Museo di Milano (Itàlia), el Museu d'Art a Lodz (Polònia), el Museu d'Art Slovenj Gradec d'Eslovènia, el Museu Internacional de la Resistència «Salvador Allende» de Xile, la Real Academia de Belles Arts de San Fernando de Madrid o el Sigmund Freud Museum de Viena (Àustria). Més de cent vint-i-cinc centres internacionals on és possible trobar la presència de Miró. Sense oblidar les nombroses exposicions tant individuals com col·lectives que realitza dins i fora del nostre país.

La seua temàtica artística explora des dels nus, la denúncia del racisme i les xenofòbies, fins a l'opressió dels pobles i la defensa del medi ambient; així com presta força atenció a l'urbanisme que destrueix la natura, triant la bicicleta com a possible solució de l'equilibri entre els mitjans de transport i la naturalesa. I sobretot destaca la seua ironia, la qual, segons l'escriptor Manuel Vicent, és una de les majors contribucions de la seua pintura: *«la ironia és un instrument dialèctic essencialment mediterrani, un excipient de la intel·ligència que està entre la consciència i l'anàlisi. Antoni Miró és un mestre en aquesta manera de comunicar-se amb l'espectador, mitjançant una senya de complicitat»*.

Sobre ell han escrit diferents especialistes, historiadors de l'art, crítics i escriptors. Podem destacar les paraules d'alguns d'ells, com ara la italiana Mariolina Cosseddu, per a qui *«el nom d'Antoni Miró s'identifica, en la cultura figurativa europea i internacional, amb una pràctica artística dedicada al compromís, a la denúncia, a la reflexió crítica sobre les grans tribulacions de la contemporaneïtat... treballa en la defensa apassionada de la llengua i la cultura valenciana, i també en el suport dels drets humans de la població oprimida. Figura de profunda sensibilitat civil i política, Antoni Miró fa del seu treball l'eina més formidable per instar el temps present a una consciència responsable i conscient...»*.

El periodista i cronista oficial d'Alacant, Enrique Cerdán Tato, deixà escrit que Miró *«és un artista versàtil i proteic que domina l'ofici: dibuix, color, volum, matèria, tècnica i un equilibri formidable entre la forma i l'expressió plàstica de les seues criatures. Aquest equilibri facilita la necessària transparència per als exercicis de la crítica, de la denúncia i de la burla, dels despropòsits d'una realitat, en què s'implica amb l'atreviment de les seues resolucions artístiques...»*.

De la mateixa manera l'intel·lectual suecà Joan Fuster opinava que, en el treball de Miró, hi ha *«des del primer dia, una decisió crítica projectada damunt l'home i damunt la societat que l'home occidental ha creat. Unes vegades és el crít de denúncia, unes altres és el sarcasme revulsiu, de tant en tant és la mateixa incongruència d'un art acorralat per les hipòtesis pròpies. D'aquí la profunda suggestió que en deriva. I la lliçó»*.

Com a colofó, Fernando Castro escriu que Miró *«ha traçat una intensa trajectòria plàstica sense caure ni en el discurs merament propagandístic ni participant en cap sentit en l'art terminal i banal que tant ha proliferat; la seua obra de denúncia respon, sens dubte, al seu profund compromís polític que l'aparta de la frivolitat i de les modes estètiques que, en certes ocasions, recorren a un radicalisme que és fàcilment identificable com a posat oportunista. Els plantejaments estilístics d'Antoni Miró tenen a veure, inicialment, amb*

aquella mobilització plàstica contra l'hegemonia de l'informalisme que va portar a la recuperació d'una figuració. Des de les seues primeres activitats artístiques amb el Grup Alcoiart o l'activitat de crítica social realitzada amb el Gruppo Denunzia, s'adverteix que Antoni Miró no estava plantejant un discurs formalista ni pretenia generar en l'estètic una mena de refugi contra la conflictivitat del present, ans al contrari, assumia que la pràctica artística havia de tindre una dimensió de confrontació i resistència davant de l' statu quo...»

Sense oblidar els dos amics i Fills predilectes d'Alcoi i Medalles d'Or, Ovidi Montllor va escriure « *Parlar d'Antoni Miró, per a mi, és molta cosa junta. Antoni és d'Alcoi, com jo, i estima Alcoi, com jo. Antoni és de la mateixa generació meva. Antoni és un home que pinta en funció de la societat que li ha tocat viure. I s'identifica en una postura cívica total contra tots els problemes culturals, econòmics, socials, etc. Antoni Miró és alguna cosa més que un pintor; és un autèntic home de bé. Gràcies, Toni. I Isabel-Clara Simó li va dedicar un poema: « Ai, quin neguit / tenir un món tan bell / i tan mesquí! / I quin consol / saber que l'art és viu / i alerta / com un crit! / Amic meu, Toni amic: / no deixis el pinzell / ni paris mai, / assoleix el somni antic / de retrobar / la pau o dins del crit. / Esbandeix / les ombres de la nit. / Fes-ho per tots / i serem rics».*

En conseqüència, els membres d'aquesta ponència efectuen la següent proposta:

«**Primer.** Concedir les distincions de Medalla d'Or i el Títol de Fill Predilecte de la Ciutat d'Alcoi al senyor Antoni Josep Miró Bravo».

Sr. Alcalde: Per a aquesta proposta s'han rebut més de 500 adhesions que no vaig a llegir, però que es trobaran a la web de l'Ajuntament perquè puguen ser consultades.

Es dóna compte de les adhesions presentades per les entitats i els particulars següents:

Núm. Ordre	PARTICULARS / ENTITATS
1	MARIA GUILLEM MORAL
2	JOSÉ CALLEJÓN SALVADOR
3	VICENTE GASCÓN GARCÍA
4	JORDI LLUIS SEGUÍ ROMÀ
5	MIQUEL PUJALDO GARCIA
6	MARIA TERESA NAVARRO VELASCO
7	MERTIXELL SANZ NAVARRO
8	RAÛL LLOPIS I PALMER
9	RICARDO LLOPIS SANCHIS
10	ROMÀ DE LA CALLE
11	JUAN CARLOS COLOMER RUBIO
12	BEGOÑA PÉREZ CLIMENT
13	IGNACIO GARCÍA COLÓN DE CARVAJAL
14	MARÍA ROSA AZORÍN MATESANZ

15	PAU MOLTÓ VERDÚ
16	MANUELA PASCUAL RUIZ
17	JORDI TORMO SANTONJA
18	TERESA SANJUÁN OLTRA
19	CARLOS MOYA I ESPÍ
20	ANA TORRES I ROCA
21	PAU VICEDO I PAYÀ
22	VICENT ORTUÑO GINESTAR
23	JOSEPA COSTA MÚRCIA
24	PEP APARICIO GUADAS
25	MANUEL CANO ARJONA
26	RAFAEL BOU PÉREZ
27	ALEXANDRE MARTINES I JOAN
28	JORDI SALVAT I CALVO
29	JOSE LUIS ANTEQUERA LUCAS
30	FRANCISCO CANO ARJONA
31	MARÍA DEL MAR FRANCÉS PÉREZ
32	SALVADOR LLINARES I QUILES
33	JOSEP BASSET ALBEROLA
34	EDUARD ARACIL CORELLA
35	JOAN ANTONI GISBERT I SOLBES
36	VICENT CREMADES ARLANDIS
37	JORDI SEGUI OREJUELA
38	MAURO SEGUÍ OREJUELA
39	AUSIÀS MIRÓ BOFILL
40	JENNIFER GARCÍA LARA
41	SILVESTRE VILAPLANA I BARNÉS
42	MARIO MIGUEL MIRALLES SATORRE
43	JORDI M. PÉREZ I TUR
44	AJUNTAMENT DE COCENTAINA
45	CARLOS GOMIS GUTIÉRREZ
46	FRANCISCO JOSE LUQUE ROMERO
47	JUAN CARLOS SOLER JORDÀ
48	ROC MOMPÓ ARQUES
49	VICENTE ORTIZ SIÑUELA
50	JOAN MANUEL VICENS PETIT
51	ARNAU PÉREZ I CASANOVA
52	ESTHER MAGDALENO REVELLES
53	IRENE PÉREZ I JORDÀ
54	MARIA HERMINIA JORDÀ COMPANYY
55	JOSÉ BERNABÉ VICEDO LÓPEZ
56	LAIA PÉREZ CASANOVA
57	MIQUEL PÉREZ I JORDÀ

58	NÚRIA CASANOVA CALLÍS
59	JOSEP PÉREZ I TOMÀS
60	MIQUEL ANTONI CRUZ MORENTE
61	JAVIER BERNACER SEMPERE
62	SANTIAGO CARBONELL MARTÍNEZ
63	JAVIER PÉREZ DURÀ
64	NÈSTOR JOAN NOVELL SANXO
65	MANEL COSTA I ADRIÀ
66	MARILUZ BLANQUER GUEROLA
67	JAVIER TEROL CERDÀ
68	ADOLFO MATAIX RUIZ
69	MARÍA DOLORS MULÀ I HERNANDEZ
70	FIDEL MESTRE MOLTÓ
71	JAVIER MORANTE ORIA
72	JOAN MARCO I PASTOR
73	AURELIA MASANET MASANET
74	SILVIA VIANA CHAVES
75	VICENT VICEDO I TORREGROSA
76	CONSUELO PAYÀ RAMOS
77	JOSEP BLAI BALLESTER GORRITA
78	JOAQUIN CANET SANZ
79	JORGE PASCUAL FERRER
80	NIEVES PÉREZ CLIMENT
81	ALEJANDRO BORRELL BAS
82	PILAR SALA VALLEJO
83	CARME JORQUES ARACIL
84	JAVIER BADENAS MARTIN
85	SALVADOR COSTA RIERA
86	TOMÀS CAMACHO MOLINA
87	FRANCISCO JAVIER LORENZO MIRALLES
88	JOSEP LLUIS MATARREDONA I GARCIA
89	MAURO SOLBES FERRI
90	JOAN CASTEJÓN
91	JAUME GINER COTS
92	JOAN MARC CANDELA RUIZ
93	MANUEL CIDONCHA VACA
94	JORDI PASTOR BERNABEU
95	ANDREA VALDÉS PÉREZ
96	VICENT SERRA I SEVA
97	EXCEL·LENTÍSSIM AJUNTAMENT DE XÀTIVA
98	AJUNTAMENT D'OTOS
99	TEATRE CIRC
100	AMPA IES PARE VITÒRIA

101	SINDICAT DE TREBALLADOR/ES DE L'ENSENYAMENT
102	JORDI VILA LLÀCER
103	CARMEN SANJUÁN CANDELA
104	M. ^a OROSIA LLÀCER BORJA
105	ANDREU RUBIO SALA
106	MARIA ARQUES I VAÑÓ
107	CARLOS M. ^a MASANET TEROL
108	QUERALT BERNÀCER SANJUAN
109	ISMAEL VALLÈZ SANCHIS
110	JAUME BORRAS MARCH
111	ÀNGEL BENEITO LLORIS
112	ADELA GUARINOS MATAIX
113	JOSÉ MIGUEL PÉREZ DURÁ
114	J. MANUEL NAVARRO CERDÀ
115	JOVES PV – COMPROMÍS L'ALCOIÀ – EL COMTAT
116	CRISTINA NAVARRO BUENAPOSADA
117	TUDI TORDÓ FERRERO
118	ANTONIO AMORÓS SÁNCHEZ
119	MARCOS HARO ESCRIBANO
120	MIGUEL JUAN REIG ABAD
121	MANUEL LLORCA ALCÓN
122	AMPARO SANTAMARIA
123	MERCÈ DÍAZ RODRÍGUEZ
124	ANTONI PASTOR I BORRÀS
125	FERNANDO BORRAS ROCHER
126	CAROLINA ORTIZ PINEDA
127	ROBERT PLA I PASCUAL
128	CENTRE ALCOIÀ D'ESTUDIS HISTÒRICS I ARQUEOLÒGICS
129	ELISA BENEYTO GÓMEZ
130	AGRUPACIÓN FOTOGRÁFICA ALCOYANA
131	FRANCESC-VICENT MIRÓ REIG
132	VICENTE ANTONIO AGULLÓ PÉREZ
133	ISABEL OLIVER CUEVAS
134	FRANCESC TOMÀS ORTS HURTADO
135	ALFRED BOTELLA I VICENT
136	JOSÉ M. ^a SORIANO BELLVER
137	FRANCESC BLAY MESEGUER
138	ARMANDO ALBEROLA ROMÁ
139	EMILI SELFA FORT
140	XAVIER FERRÉ TRILL
141	JOAQUIN CARDENAL CASANOVA
142	MONTSERRAT DOLORES MONLLOR BORONAT
143	AJUNTAMENT L'ALQUERIA D'ASNAR

144	IGNASI GOMIS MULLOR
145	VICENT TEROL I CALABUIG
146	JUAN ABAD ALPUENTE
147	BEGOÑA LLÁCER GISBERT
148	JOAN-VICENT SELLÉS PLA
149	GRUP DE DOLÇAINERS I TABALETERS LA DEGOLLÀ
150	JOAQUÍN GARCÍA VILLANOVA
151	CONSTANTINO PLA SANTAMARIA
152	JOSE VICENTE TORMO BERZOSA
153	FRANCISCO ADRIÁN GARCÍA
154	MARÍA CHANA DEL CASTILLO
155	ROSELLA TORREGROSA LINARES
156	GINESTA TORREGROSA LINARES
157	CARME LINARES MONTAVA
158	FRANCISCO PASCUAL PASTOR
159	LLUIS-ENRIC PELLÍN CATALÁ
160	FRANCISCO MOLINA AGULLÓ
161	CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORT
162	ABEL MICÓ PEIDRO
163	COLEGIO DE AGENTES COMERCIALES DE ALCOY
164	ATRILIO DUTRUEL VITORIA
165	RODOLFO TORRES
166	WENCES RAMBLA ZARAGOZA
167	AURORA VALERO CUENCA
168	CA REVOLTA
169	COORDINADORA DE PENSIONISTES DE L'ALCOIÀ-COMTAT
170	JOSÉ MIGUEL BORRÀS SELLÉS
171	AYUNTAMIENTO DE ALCOCER DE PLANES
172	JOSE ANTONIO MARTINEZ LLORET
173	M. ^a ANGELES LÓPEZ MUÑOZ
174	MARIA REIG GALIANO
175	FRANCESC PASTOR VERDÚ
176	BIENVENIDA MIRA ALFONSO
177	COM. CÍVICA ALACANT RECUPERACIÓ DE LA MEMÒRIA HISTÒRICA
178	JOSEP FORCADELL SAPORT
179	MANUELA CABAÑERO MUNERZ
180	FRANCESC GISBERT I MUÑOZ
181	ADOLFO CELDRÁN MALLOL
182	PERE TORRES LÓPEZ
183	JOSÉ FCO. MATEOS GRAS
184	EMILIO SOLER PASCUAL
185	PERE MIQUEL CAMPOS CUADAU
186	ELODIA SALA POVEDA

187	LAIA CAMPOS SALA
188	LUIS TORROBA SANTANDER
189	DAVID PASTOR CORBÍ
190	CARLES MAYORDOMO I FERNÁNDEZ
191	EMPAR ARANDA I GARCIA
192	PERE SOUSA SALGADO
193	ASSOCIACIÓ D'AMISTAT AMB CUBA PEP LINARES
194	RICARDO PLA I PEREALES
195	ROSARIO RODRÍGUEZ SOBES
196	IGNACIO BELTRÁN MORALEDA
197	MARÍA TERESA ESPINO JIMÉNEZ FERNÁNDEZ
198	JAIME ASENSI MOLTÓ
199	JORDI PÉREZ I DURÀ
200	JOSÉ FRANCISCO ALMERÍA SERRANO
201	ALFRED LAIRÓN MONZÓ
202	MARÍA SOLER LÓPEZ
203	MANUEL BOIX ALVAREZ
204	BENJAMIN CARRACEDO CARRACEDO
205	ENRIQUE MARTINEZ MURILLO
206	ANGELA ZARAGOZÍ PÉREZ
207	CLARA VICENTA RAMÓN LLOBELL
208	JOSEP PUIG FRANCÉS
209	INSTITUT D'ESTUDIS DE LES VALLS DE MARIOLA
210	CCOO COMARQUES CENTRALS
211	MONTSERRAT RIPOLL PASCUAL
212	JOAN FRANCESC RICHART RUFINO
213	M. ^a JOSÉ RICHART RUFINO
214	MIGUEL RICHART RUFINO
215	BLANCA SANTAMARIA TORREGROSA
216	M. ^a LUISA COMPANY SELLES
217	MERCÈ CLIMENT I PAIÀ
218	COLLA ECOLOGISTA LA CARRASCA – ECOLOGISTES EN ACCIÓ
219	M. ÀNGELS ARACIL GISBERT
220	XAVIER MOLLÀ I REVERT
221	DANIEL GIRAL-MIRACLE RODRÍGUEZ
222	ÀLVAR SEGUÍ LLOPIS
223	MARIETA ROMÀ PINILLOS
224	AURORA SERRAT GUARINOS
225	ESQUERRA REPUBLICANA D'ALCOI
226	RAMÓN VICENTE PÉREZ CANTÓ
227	RICARD JORDI BAÑÓ I ARMIÑANA
228	JOAN JOSEP PASCUAL GISBERT
229	MARÍA DEL ROSARIO DIE MACULET

230	MARIA CONCA I MARTÍNEZ
231	JOSEP GUIA MARÍN
232	PALOMA CLIMENT ALBERO
233	MARIA LUISA HURTADO JUAREZ
234	MIQUEL ORTUÑO LLORET
235	ANTONIO ARIAS PAREDES
236	EZEQUIEL MOLTÓ SEGUI
237	VICENT RICO RICO
238	ALFREDO LLORENS LAGO
239	MARIA ISABEL BENEYTO PASCUAL
240	PÀGINA 66
241	RAMÓN REQUENA ARJONA
242	JORDI BOFILL ABELLÓ
243	INTERSINDICAL VALENCIANA
244	LLIBRERIA LLORENS
245	ASOCIACIÓN DE VECINOS ENSANCHE BENISAIDÓ
246	ADRIÁN GARCÍA ORTIZ
247	ARMANDO ALBEROLA DIEGO
248	JOSEP CAPÓ VICEDO
249	AMELIA REYES RUIZ
250	JORDI MIQUEL SANCHIS LLORCA
251	MARIA FRANCISCA LLORIA SÁEZ
252	AGRUPACIÓ LOCAL PARTIT SOCIALISTA DE LLÍRIA
253	EMILI RODRÍGUEZ BERNABEU
254	ALFONS MONTSERRAT ESTELLER
255	M. del MAR SUBIRATS BARRERA
256	DAVID GARCIA I RUBERT
257	JOAN BTA. BELTRAN REVERTER
258	JORDI SANCHO PARRA
259	JOAN RAMON SANCHO FULGUERAS
260	NURIA PRADES SANCHO
261	JOSEP GARRIGA SANCHO
262	HERMINIA MARI PONS
263	JUDIT SANCHO PRADS
264	RICARDO ALEJANDRO CANALEJAS ROMÁ
265	INMACULADA PAYÁ PEREZ
266	RADIO ALCOY
267	INMACULADA LLOPIS CANTO
268	JOAN XAVIER GISBERT I CORTÉS
269	MIGUEL CONDE SOLER
270	SANTIAGO SEMPERE GONZÁLEZ
271	PERIÒDIC EL GRAT
272	COL·LECTIU 8 DE MARÇ

273	SANDRA OBIOL FRANCÉS
274	MARTHA ELIZABETH LAGUNA ENRIQUE
275	ALEXIS ESQUIVEL BEMÚDEZ
276	PATRICIA CLIMENT CATALÀ
277	GEMMA OLIVARES ALFONSO
278	MARIO MIRA ALFONSO
279	M. ^a INÉS ALFONSO MONZÓ
280	DAVID PLA MARTÍ
281	YOLANDA MOLTÓ ALFONSO
282	IVAN PLA I MARTÍ
283	JAUME BOLUDA MARTÍ
284	AMPARO MARTÍ QUILIS
285	CELESTINO BOLUDA QUILIS
286	ELISA MARTÍ QUILIS
287	JORDI PLA MARTÍ
288	JOSEFA BAS QUILIS
289	GUZMAN BAS QUILIS
290	ANGELES ESCRIVA GOMAR
291	RAMÓN MICÓ MARTÍNEZ
292	RAFAEL MIRALLES LUCENA
293	RAFAEL VICEDO MELIÀ
294	NANCY JORDÀ NACHER
295	SARA MEJÍAS PEDRAZA
296	ANNA MICÓ TORMOS
297	CRISTINA DALFÓ SIMÓ
298	SUSANA SIMÓ MELÉNDEZ
299	M. CARME BARBER DOMENECH
300	AGUSTÍ SEGUÍ PÉREZ
301	ALICIA CLIMENT PASTOR
302	CIRO M. VIDAL CLIMENT
303	MARIA DOMENECH LLORENS
304	VICENTE MANUEL VIDAL VIDAL
305	NEU AL CARRER COOP. V.
306	JOSEP M. ^a GADEA I BORRELL
307	VICENT BROTONS RICO
308	MERCEDES CAMPS HERRERO
309	SOCIEDAD CULTURAL EL TRABAJO
310	M. ^a CARMEN ANGEL PASCUAL
311	RAÚL FERRI ÀNGEL
312	JORDI TEROL GARCIA
313	RAFAEL TEROL GISBERT
314	CARMEN GARCIA ALBERO
315	MATILDE DOBÓN GINER

316	FRANCISCO JORDÁ PASCUAL
317	JOSEFINA FAYOS TORREGROSA
318	RAFAEL ARMENGOL MACHI
319	LIDIA VILA VAELO
320	JORDI JUAN LLINARES PELLICER
321	ANTONIO FRANCES PÉREZ
322	RAQUEL GEMMA PUERTA VARÓ
323	JORDI BAÑÓ I ARACIL
324	ANTONI GISBERT SEMPERE
325	REME TOMÁS MANALÚ
326	ARNAU SOLER TOMÁS
327	JOAN JOSEP SOLER NAVARRO
328	EDUARD DOMENECH ALCOVER
329	BARBARA SOLER I BUADES
330	JOAN LLORET PASTOR
331	ANA MARIA GARCIA GARCIA
332	EMPAR MARCO ESTELLES
333	JOAN FERRANDO BARGUES
334	GUSTAVO VEGA MANSILLA
335	JULI PERETÓ MAGRANER
336	JUAN ANTONIO GISBERT GARCIA
337	ANTONI AZNAR I MULLOR
338	TANIA AZNAR I SOLER
339	JORDI RICHART SANTAMARIA
340	MAJO PALLARÉS I MAIQUES
341	VICENT SANCHIS LLACER
342	DANIELA GRAU HUMBERT
343	JOLANTA STUDZINSKA
344	ARTUR PUCEK
345	MIQUEL BOFILL I ABELLÓ
346	COL·LECTIU LOCAL DE COCENTAINA
347	CATHERINE PERELLÓ SCHENDEL
348	MIQUEL SERRA RAVENTÓS
349	LAIA SERRA PERELLÓ
350	POL SERRA PERELLÓ
351	LUIS PEIDRO PAYÁ
352	M. CARMÉ PINYANA I GARÍ
353	VICENT GABRIEL PALATSÍ ARMERO
354	JOSEP LLUIS RICO VERDÚ
355	CENTRE CULTURAL CASTELLUT
356	MARIA TERESA MIRA-PERCEVAL PASTOR
357	HELENA ZWIERZYNSKA-STUDZINSKA
358	FRANCISCO TOMÁS SEMPERE GISBERT

359	TADEUSZ STUDZINSK
360	JOAN CARLES GIRBÉS APARISI
361	VICENTE MAURÍ GENOVÉS
362	MIQUEL SANTAMARIA CUELLO
363	PATRICIA BLANQUER ALCARAZ
364	FRANCESCS VERDÚ I PÉREZ
365	CARME VIDALHUGUET
366	JOSEP LLUIS CAROD-ROVIRA
367	CARLES CASTILLO MONTAÑES
368	EXMO. AYUNTAMIENTO DE ALICANTE
369	CORPORACIÓN SEMIÓTICA GALEGA
370	URIEL TOMAS I CORBI
371	AMICS DE VICENT ANDRÉS ESTELLÉS
372	LLUIS PASCUAL I VIDAL
373	ISABEL AÑÓ ANDRÉS
374	CARMINA ANDRÉS LORENTE
375	VICENT ANDRÉS LORENTE
376	AMANDO VILAPLANA GIRONES
377	EMILI PAYÀ GISBERT
378	LUISA GISBERT PIÑOL
379	EMILIO PAYÀ BALDÓ
380	PILAR REBAQUE MAS
381	FRANCISCO JAVIER LLOPIS GARCIA
382	LUIS VIDAL PÉREZ
383	EDICIONS BROMERA
384	CARLES CORTES ORTS
385	ANNA ISABEL FERRANDO CARRERES
386	LLUIS TORRÓ GIL
387	MOISÈS GIL IGUAL
388	COL·LECTIU LOCAL DE COCENTAINA
389	PILAR PASCUAL SANCHEZ
390	DEPARTAMENTD'ESCULTURA DE LA FACULTAT DE BELLES ARTS
391	MOISES LLOPIS MONLLOR
392	VICENT JOSEP SANTAMARIA I PICÓ
393	FEDERACIÓ D'EDUCACIÓ CCOO PV
394	COL·LECTIU OVIDI MONLLOR (COM)
395	JUAN MANUEL LLORCA JORDÀ
396	SARA TECLES ROMERA
397	MESIAS MONTERO AURA
398	HIPÒLIT AGULLÓ FERRÁNDIZ
399	MIQUEL PLA BERNABEU
400	CS CCOO PV
401	CARLES ESTEVE FERRER

402	CARMEN VAYÀ OLCINA
403	COMISIÓ DE LA DIGNITAT
404	MÀRIUS IVORRA I TORREGROSA
405	ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ
406	CENTRE OVIDI MOLTLOR
407	JOSÉ RAMÓN VALERO ESCANDELL
408	PAU GRAU I MIRA
409	GEMMA TEROL GARCI
410	ELISEO VIDAL CLIMENT
411	IVO VIDAL TORREGROSA
412	NOEMÍ TORREGROSA BATALLER
413	M. ÀNGELES FRANCES DíEZ
414	JEREMIES GISBERT PASTOR
415	VICENT GARCIA I PASCUAL
416	JUANFRA ROZALEN
417	JOANA ALCARAZ BORONAT
418	EDURARD TEROL BOTELLA
419	JOSEP LLUIS DURÀ I MIRÓ
420	ELOI SELLES GASCO
421	JOSE PEDRO MARTINEZ GARCÍA
422	MARIA CARMEN SEGUI GARCIA
423	JULIO CLIMENT MAS
424	LIRIOS BOTELLA POVEDA
425	JORDI SILBESTRE I JOVER
426	M. ARANZAZU DE GRACIA GOMIS
427	AJUNTAMENT DE XIXONA
428	JOAQUIM AMORÓS I FRANCES
429	INMACULADA ALEDÓN CUESTA
430	JOSEP BARBERÀ I SORLÍ
431	REIS JUAN ESTEVE
432	MARIOLA MATAIX JUAN
433	XAVIER ALIAGA VÍLLORA
434	FELIU VENTURA SANCHIS
435	UNIVERSITAT JAUME I
436	ROSA MARIA BONET I VALLS
437	ANTONI VIDAL TEIXIBÓ
438	XARXA VIVES D'UNIVERSITATS
439	CLUB D'AMIGUES I AMICS DE LA UNESCO ALCOI
440	COORDINADORA PEL VALENCIÀ DE L'ALCOIÀ I EL COMTAT
441	ASSOCIACIÓ CULTURAL XARXA ALCOVER
442	JAVIER MONLLOR MENGUAL
443	M.I. AJUNTAMENT DE XÀBIA
444	MANUEL PALOMAR SANZ

445	CONSERVATORI PROFESSIONAL DE MÚSICA JOAN CANTÓ D'ALCOI
446	BEATRIU CARDONA PRATS
447	ESQUERRA REPUBLICANA DEL PAÍS VALENCIÀ
448	MARIA ASSUMPCIÓ GARCIA I MARTINEZ
449	VICENT LUNA I SIRERA
450	AGRUPACIÓ LOCAL PSPV-PSOE ALCOI
451	UNIVERSITAT D'ALCANT
452	COMPROMÍS ALCOIÀ-COMTAT-FOIES
453	JUAN ESTEVE REYES
454	JOSEFA ALBA ROJANO
455	ALEIXANDRE SANFRANCISCO GIMÉNEZ
456	ESCOLA DE BELLES ARTS D'ALCOI
457	SERGI PLANS GARCIA
458	ESCOLA POLITÈCNICA SUPERIOR D'ALCOI
459	JAVIER PEREZ VAQUER
460	M. ELENA NAVARRO VILLAR
461	MIRACLE LLORENS PASCUAL
462	TOMÁS TAPIA I MARTINEZ
463	JOAN MALUQUER I FERRER
464	JORDI VAYÀ I OLCINA
465	MARIA PÉREZ COMPANYY
466	SANTIAGO PASTOR VILA
467	ANTONIO MIRA-PERCEVAL PASTOR
468	MARGARITA VALOR VALOR
469	PERE SILÀ GUSSINYER
470	JOSEP M TRIAS I FOLCA
471	LISA COCA
472	GONZALO VILAPLANA SEMPERE
473	LAIA AZNAR SOLER
474	JAVIER COTS BERBEGAL
475	LUCAS VICENTE VIDAL CLIMENT
476	DAVID RIBAS SENTÍS
477	JOSEP LLUIS CANO GINER
478	ESTER VIZCARRA FORTUNY
479	DAVID SORIANO VERDÚ
480	JUAN JOSE ALBERT LOPEZ
481	SARA SORIANO VERDÚ
482	FERMIN SORIANO GONZÁLEZ
483	MARICARMEN VERDÚ PÉREZ
484	LYDIA INIESTA TURAZO
485	FRANCESC XAVIER AGULLÓ PAYÀ
486	CRISTINA MOLINA PICÓ
487	JORDI VICEDO PAYÀ

488	JOSÉ MANUEL PÉREZ PÉREZ
489	JANNI NIELSEN
490	IVÁN JOVER PERIS
491	NURIA CADENES
492	FELISA MARTINEZ ANDRÉS
493	JOSEP MARIA SEGURA MARTÍ
494	RAFAEL SOLER AMOROS
495	ROSANA PASTOR MUÑOZ
496	FRANCESS RAMON VALLS PASCUAL
497	SERGI SELVESTRE PÉREZ
498	VICENT MANUEL CATALA VALLS
499	RAMÓN SANTONJA ALARCÓN
500	ISABEL R SANCHO OLCINA
501	EMILI MORANT LLORCA
502	AITOR PLA DOMINGUEZ
503	GREGORIA ANTONIA GRAELLS FERRER
504	ENRIC XAVIER MORERA CATALÀ
505	PACO MOLINA BALAGUER
506	ANTONIA CORDOBA
507	JOSE LUIS FLORES RUIZ

Sr. Alcalde: Presentada la ponència, i abans de la votació, iniciem una ronda d'intervencions, de menor a major.

Sr. Marcos Martínez: Gràcies, senyor alcalde. Bona vesprada a tots els que estan seguint este plenari.

Bé, jo vaig a basar-me únicament i exclusivament en la trajectòria professional i la trajectòria artística d'Antoni Miró, perquè a més, crec que és en el que es basa este reconeixement. No cal repetir tot allò que ens acaben de llegir. Aleshores sí que comentar que la base artística, la tenim; la base professional, la tenim; el reconeixement internacional, el tenim i l'alcoiana la tenim. Per tant, tenim tots els ingredients per a poder plantejar este reconeixement.

Per altra banda, negar-li l'accés a poder tindre este reconeixement per motius ideològics, per a mi seria discriminatori. Aleshores preferisc obviar este tema, centrar-me en l'artista, centrar-me en l'alcoià, i centrar-me en el reconeixement internacional que té, per a poder fer-me una composició i poder votar en conseqüència. Gràcies.

Sr. Abad: Gracias señor alcalde, buenas tardes a todos y a los asistentes al salón de plenos y a los que nos siguen desde casa.

Desde VOX Alcoy queremos manifestar nuestra negativa a la concesión de estos títulos honoríficos al señor Antonio Miro.

Pero, hoy no queremos ensuciar el nombre de Antonio Miro ni el de la ciudad de Alcoy, por lo que no vamos a criticar su trayectoria artística ni nada más, ya que no es ni el momento ni el lugar.

En los medios de comunicación ya expusimos nuestra posición al respecto, pero eso no quita que hoy critiquemos al gobierno del PSOE, por aprovechar esta situación política actual en Cataluña y utilizar esta acto, para manifestar su posicionamiento a favor del catalanismo.

Ustedes solo proponen a los suyos, no ven mas allá, la cantidad de alcoyanos que también merecen estos títulos, es extensa, pero sus fines son políticos y no culturales.

Nada mas que añadir. Gracias.

Sra. Obiol: Gràcies, bona vesprada.

M'agradaria fer servir el nostre torn de paraula per a incidir en com d'important és la tasca que desenvolupa Toni Miró des de fa dècades per a la nostra ciutat. I no ho plantege tant com una manera de reivindicar que el nomenem fill predilecte; de fet, em sembla que un debat d'aquestes característiques en un nomenament com aquest és inèdit en aquest consistori, si no m'equivoque, però pense que si algú ens escolta pugua saber que més enllà del soroll de la dreta, que com sempre s'ha evidenciat com profundament sectària, pugua conèixer els beneficis col·lectius de la feina d'un artista que conjuntament amb una aposta artística ha fet també una aposta social, que entén l'art com una eina per a despertar consciències i un instrument per beneficiar a la seua ciutat.

Evite sempre parlar des d'aquesta cadira en veu pròpia, però crec que avui em pertoca fer-ho perquè fa quasi 20 anys que conec, treballo i aprecie a Antoni Miró. I si alguna cosa m'ha admirat sempre és la seua capacitat per a incloure a Alcoi en l'imaginari col·lectiu de tot un país. I no estic parlant d'eixe posar a Alcoi en el mapa que tant han abusat els nostres representants polítics i que és pura propaganda. Sinó que Antoni Miró ha convertit Alcoi en un lloc de peregrinació de centenars d'artistes plàstics, gestors culturals, músics, polítics, escriptors, actors, científics... de tota la gent preocupada mínimament per a fer un món millor a través de la seua feina, del seu talent, que ha gaudit de la seua enorme hospitalitat, de les seues converses, de la seua tossuderia també en la defensa en allò que creu. Centenars de persones que tenen a Alcoi en la seua agenda, que el tenen com a una aturada necessària en els viatges que facen amunt i avall del nostre país.

I eixa hospitalitat no es limita als grans noms de la nostra cultura. Les portes de Toni han estat sempre obertes a les escoles, clubs excursionistes, grup d'amics, estudiants... que volien conèixer la seua obra o la de l'Ovidi, o volien conèixer simplement Alcoi. Ha sabut teixir complicitats amb qualsevol persona, sempre amb Alcoi com a escenari.

Si algú ha fet que Alcoi siga un lloc visitat i conegut és Toni. Saber i voler construir complicitats amb la ciutat i la cultura en majúscules és el que necessitem perquè és el que perdura i això ens ho ha donat Toni Miró. És un artista que ha sabut fer-se global sense abandonar mai el seu lloc al món, que resulta que compartim. I més encara, és un artista que ha fet que allò global camine pels nostres carrers i esdevinga local.

No sabem com d'afortunats som de tindre al Toni Miró. És evident que és d'esquerres i que defensa la sobirania de les persones, no s'ha amagat mai d'això i això també l'honora, sobretot, tenint en compte com la cultura de la cancel·lació, tan de moda ara, ha existit sempre i l'ha afectat de manera molt important. Però, que ell tinga una ideologia i la defense sense por no ha impedit que totes les alcoianes, tinguem d'ideologia que tinguem gaudim de la feina artística i social que Miró ha desenvolupat.

Crec que aquest nomenament és només una part del que li podem retornar com a ciutadans i ciutadanes d'aquesta ciutat. Perquè en realitat els que rebem l'honor som els alcoians que tenim el privilegi que Toni Miró siga alcoià.

Sr. Santiago: Moltes gràcies, alcalde, i molt bona vesprada a tot el món. Bé, des de Podem volem aprofitar aquest espai precisament per a felicitar ara al pintor i escultor Antoni Miró per aquest reconeixement a la seua trajectòria i per promoure i difondre l'art contemporani, especialment el de la nostra terra, per tot el món.

I sense entrar en les polèmiques estèrils i en la confrontació política per part de la bancada de la dreta, que entenem que no toca, segur que totes estarem d'acord en posar en valor els mèrits artístics d'Antoni Miró. Per això, des de Podem, li volem donar la més sincera enhorabona per la concessió de la medalla d'or i el títol de fill predilecte de la nostra ciutat. Gràcies.

Sr. Ivorra: Gràcies, senyor alcalde. Gràcies a tots els companys de la Corporació i a la gent que ens seguix en les xarxes socials.

Nascut el 1944, Toni Miró és fill d'un Alcoi fabril marcat per la foscor dels dies més àlgids del franquisme. Parlem dels fills de la generació que portaren el pensament positivista i cartesià a les últimes conseqüències; el fordisme en l'aniquilació humana.

Amb aquest llegat trobem un pintor amb forts lligams al pensament d'Adorno i Benjamin, on l'estètica ja no pot ser sols poesia, l'art de Miró creix sota l'esperança utòpica, o no tant utòpica, que l'art pot ocupar l'espai de la "trinxera", serà l'estètica aquella esfera única que puga negar i transformar la realitat. Parlem d'un art amb fort compromís social i que veritablement creu en la capacitat de persuasió de la intel·lectualitat.

Als anys seixanta, trobem un Miró, de pinzellades expressionistes, que crida per la llibertat amb les obres "Les Nues", "La Fam", "Els Bojos", "Biafra", "Vietnam", "Mort" o "Realitats". Tot i això, la denúncia no es va limitar sols al seu entorn, sinó que donava veus als "outsiders" d'altres continents, amb les sèries "L'Home" i "Amèrica Negra", començava l'experimentació amb l'art pop, quina millor forma de visibilitzar els invisibles dels EUA que amb el seu estil més universal?

Amb influències de l'expressionisme més combatiu d'August Macke i Franz Marc a l'equip **Der Blaue Reiter**, passant per l'art pop de Warhol i Lichtenstein, amb reminiscències de la cartelleria de Dmitry Moor, fins arribar a un hiperrealisme, Miró revisa els estils més influents del s. XX per a crear el seu propi univers dins del realisme social.

Parlem de l'art creat després de la II Guerra Mundial, quan l'estètica abandona la poesia per la lluita social, les escoles dels "outsiders", dels invisibles, de la terra saquejada, de les costes espoliades, i les dones apallissades.

Podem parlar en clau subjectiva sobre l'artista alcoià però, si d'alguna cosa no podem discutir és d'una trajectòria de reconeixements a nivell internacional.

Des de Compromís no podem fer altra cosa que felicitar a Antoni Miró.

Sr. Ruiz: Gràcies, senyor alcalde. Molt bona vesprada.

El Partit Popular no va a donar suport al nomenament d'Antoni Miró com a fill predilecte i medalla d'or de la ciutat. Ho hem dit públicament i hem explicat els motius també davant de l'opinió pública.

Lamentem que per primera vegada en este saló de plenaris es produísca una fractura a l'hora de concedir la màxima distinció que la ciutat li pot donar a una dels seus fills.

Lamentem que ací, en el saló de plenaris, es reproduísca la fractura social que realment representa tot allò que, des de la seua obra, ha reivindicat el nostre homenatjat. Una fractura entre ciutadans, una fractura entre convivents i una fractura que ha encoratjat el senyor alcalde perquè ha plantejat esta proposta sense buscar el consens exigible per a la màxima distinció de la ciutat a un dels seus fills.

Lamentem que el senyor alcalde no haja buscat eixa unanimitat que entenem, requereix una distinció d'aquestes característiques.

I el fet més notori, és que es va fer públic a la societat la intenció de concedir aquestes distincions al senyor Miró, abans que passara per la Junta de Portaveus que, conforme en moltes ocasions el senyor alcalde ha manifestat en este saló de plenaris, és l'òrgan on haurien de tractar-se abans de fer-se públiques les intencions de distingir a alguna persona amb un carrer o, en este cas, amb la concessió dels títols de major honor que pot donar la nostra ciutat.

No obstant això, i malgrat la nostra discrepància, com a demòcrates que som, acceptem i respectem el que hui decidix este saló de plenaris. I de la mateixa forma que ho respectem, demanem també respecte per al nostre posicionament, que és tan legítim i democràtic com el de qualsevol altre grup ací representat.

I com a mostra d'eixe respecte, vull que conste en acta la felicitació del Partit Popular a qui des de hui va a ser medalla d'or i fill predilecte de la ciutat d'Alcoi, el senyor Antoni Miró i Bravo. Moltes gràcies.

Sr. Llopis: Molt bon dia. Gràcies, senyor alcalde. Molt bon dia a totes i tots.

Bé, m'agradaria dir que és un dia d'alegria, per una banda i, per una altra, de descontent i d'estar un poc apenats.

D'alegria, en el sentit que un artista alcoià, com és Antoni Miró, anem a nomenar-lo medalla d'or i fill predilecte; i de tristesa per a mi, i pense que hauria de ser per a tots, de no haver sabut trobar eixe punt d'encontre, com bé estava dient vosté, senyor Ruiz, per haver tingut unanimitat. És a dir, dos no s'entenen si un no vol. Vosté perfectament sabia des d'un primer moment, i crec que estan mentint i estan faltant a la paraula, quan vosté està dient-li a l'alcalde que ho va fer públic abans que se li diguera en Junta de Portaveus, quan jo precisament, com a regidor, perquè el senyor alcalde em convida a eixa Junta de Portaveus,

es presenta la proposta i fa molt de temps, no és una Junta de Portaveus recent, fa molt de temps, en la que es proposa que mirarem i explorarem la possibilitat d'arribar a un consens per a donar-li per unanimitat la medalla.

Unanimitat que no vam aconseguir, sobretot pel que estem parlant, perquè si u no vol aconseguir el reunir-se, el arribar a un consens i el arribar a un acord amb la resta, lògicament, no va a arribar-se a eixa unanimitat.

Parlar de Toni és parlar d'Alcoi, i anem inevitablement!, i dissociar-ho és impossible. Pense que separar-lo va a ser totalment impossible.

I no cal que tornem a parlar de tota l'extensa... de tot l'extens currículum que té, perquè ara que estava sentint-li a l'alcalde tota la ponència, he vist tot allò que ens va costar apuntar, u per u, els punts que hem hagut de desenvolupar a la ponència.

M'haguera agradat, sincerament, que haguera eixit per unanimitat; però torne a reiterar-me en el que he dit, si dos no volen... si u no vol, dos no van a posar-se d'acord mai en la vida.

Per tant, nosaltres el que fem és felicitar Antoni Miró per aquestes dos guardons, i esperem la votació de tots.

Sr. Alcalde: Hi haurà un segon torn d'intervencions? No? Per tant, procedim a la votació.

Visto el informe de la ponencia, las 507 adhesiones presentadas por diferentes entidades y particulares, el informe del Director del Archivo Histórico Municipal y Red de Bibliotecas Municipales y el informe jurídico del Secretario Accidental de la Corporación. Se procede a la votación secreta de conformidad con el artículo 2 del Reglamento Especial de Honores y Distinciones del Ayuntamiento de Alcoy.

Sr. Secretari acctal: A continuación iremos llamando por el orden establecido y cada uno que vaya poniendo la papeleta.

Sr. Alcalde:

Efectuada la votació, el resultat són 19 vots favorables a atorgar la distinció a Antoni Miró, 6 contraris a aquest reconeixement. D'acord amb l'Ordenança de Distincions es requereix 2/3 dels vots per a concedir-ho. Per tant eren necessaris 16 vots. Hi ha una majoria suficient com per acordar aquesta distinció, i per tant, el Plenari de l'Ajuntament d'Alcoi acorda:

Primer. Concedir les distincions de Medalla d'Or i el Títol de Fill Predilecte de la Ciutat d'Alcoi al senyor Antoni Josep Miró Bravo».

Segon. D'acord amb el que es disposa en l'article 12 del Reglament, la concessió de les distincions concedides l'efectuarà el Sr. Alcalde en un acte solemne i públic, convocat prèviament amb aquesta finalitat, que se celebrarà amb l'assistència de la Corporació en Ple.

Sr. Alcalde: Com sabeu, se celebrarà, a les 7 de la vesprada, en el Saló d'actes del CADA, IVAM CADA ALCOI. Aprofite també per a comunicar que, amb les confirmacions que tenim ja, més de 150 assistents han confirmat la presència en aquest acte. Hem cobert ja tot l'aforament del recinte i, per tant, no en poden haver més... major presència a l'acta, però sí que es retransmetrà per *streaming* perquè tots aquells que vullguen seguir aquest acte puguin fer-ho. No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'alça la sessió.

I no havent-hi més assumptes que tractar, la Presidència tanca la sessió a les 14.20 hores, de la qual cosa, com a Secretari accidental, ho confirme, estenc aquesta acta, que signe jo i el Sr. President, en prova de conformitat.

Vº Bº